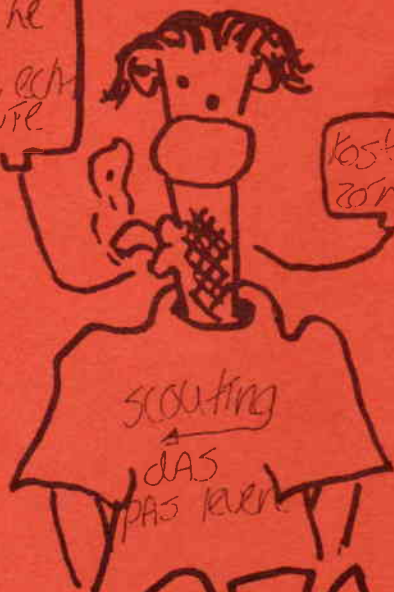

Het GROTE KAMP verslagen

tering, wijs he
echt GAAP
ster man, ech
moet, wauwre

2 meter
zoeker?

Kost dat nou
zo'n boeker?

Boekje

koen

TE VOET

lekker van de natuur
genieten doe je met
een uitgebreide
uitrusting van de
Zwerfkei. Enorme
keuze in:
bergschoenen,
rugzakken, kleding,
slaapzakken, tenten,
bergsport, kaarten,
keukenspullen enz.
Kom snel eens kijken in
de gezelligste
buitensportzaak.
En... het goede
advies en de koffie zijn
gratis.

ZW **e** **RFKEI**
BUITENSPOORT

Achterstraat 24, 3441 EH Woerden. Tel.: 03480-21648

Contributie

De contributie voor 1992 bedraagt (per maand)

Bevers, Welpen en Verkenners	f 10,--
Zee- en Luchtverkenners	f 16,--

U wordt verzocht het/de betreffende bedrag(en) bij vooruitbetaling over te maken op gironummer 17.75.087 ten name van penningmeester Albert Schweitzergroep Woerden.

Telefoonnummers contactpersonen

<u>Boerderij</u>		-11500
<u>Groepsraad</u>	Mw. J.v. Aarst	-15788
<u>Bevers</u> za	J. Keijer	-12911
<u>Welpen</u>		
za.mo. (10.30-12.30u)	A. Borsboom	-11161
za.mi. (14.00-16.00u)	M. Beckers	-21048
<u>Esta's</u>		
za. (10.00-11.30u)	J. Verhoeven	-13491
<u>Verkenners</u>		
di.av. (18.30-20.30u)	W. Snijder	-12918
<u>Zeeverkenners</u>		
zaterdag (verschillend)	N.Smit	-16598
<u>Luchtverkenners</u>		
zaterdag (11.00-13.00u)	V. van Beijma	-18158
zaterdag (13.00-15.00u)	Marjolein Roerhorst	
<u>Redactie</u>	Marcha vd. Berg	
	Ritsaert Snijder	
	Frank Tebbe	
	Joke van Aarst	
	Helmy Borsboom	
<u>Illustrators</u>	Dave Kortekaas	
	Marcha vd. Berg	
	Frank Tebbe	
	Koen Borsboom	

Kopij inleveren:

Helmy Borsboom,
Singel 50 I, Woerden

INHOUD

Landverkennerszomerkamp blad

Zomerkamp van de Zater-
dagmiddaghorde blad

Zeeverkennerszomerkamp blad

april 1992

+

LAND- VERKENNERS

THEMA = film en video

Roel⁹⁹

'Waar ga je op zomerkamp heen?'

'Naar Loenen.'

'Gutjoh, blijf je thuis?'

'Neehee, andere Loenen.'

Aldus hier het verhaal dat niet tot stand was gekomen zonder de medewerking van leden, leiders, lijders, toeschouwers, critici, figuranten en de sterren zelf:

The making of: 'Beroerde tijden, Barre tijden.'

Zaterdag

Kijk op het kamp, deel 1

Aan mij de eer dit geschrift te starten en daarmee het kamp geopend te verklaren. Een eer die ik mezelf trouwens toebedacht heb en te verklaren is uit het feit dat iedereen bezig is en ik op mijn luie reet zit.

Nou zijn er al wat prestaties geleverd; De Jas staat, de zooi eronder, de verkenners zijn bezig een tweede P-tent op te zetten en Luuk en JP zijn bezig de antenne te bevestigen, hetgeen niet helemaal zonder moeilijkheden verloopt. HELP! ze willen een Lein over een boomtak gooien. Ik hou me voorlopig nog even schuil. Verder kan ik melden dat er geeneens een douche en zelfs geen faxaansluiting aanwezig is. Ik begrijp nu ook waarom ze het verre veld het Verreveld noemen. Inderdaad, het is een veld. Overigens zijn we voorzien van bijna alle gemakken.

Generator, zendapparatuur en dit jaar als nouveaute: een CD-speler. Zal wel om uit te houden zijn. Dan nog even het thema van dit jaar: fillum, as dat we zelluf het een en ander op een videootje knallen. Daarover later meer.

Tot zover Nieuws'lein' vanuit Loenen.

'Waar is de goede oude tijd gebleven?'

'Welke goede oude tijd?'

'Die van de gitaren, de kampvuren, de hoed met vier deuken en de liederen.'

'Je bedoelt de valse gitaren, de nu verboden vuren, de hoeden die altijd minstens dertig deuken en vouwen hadden en de tienstemmig door jongens met een baard in de keel gezongen liederen?'

'Laat maar.'

A hugh buk over the book, 1.

(ik weet ook niet wat het betekent, maar het staat er nu eenmaal en ik tik alleen maar over).

We zijn hier net aangekomen en moeten meteen helpen de Jas opzetten. Dit wilde JeePee meteen doen als Dre nog weg was. Het lukte niet goed, dus JP een pot schelden. Op het laatst lukte het toch dus die pot was niet nodig geweest.

Hierna moesten we met zijn allen tenten opzetten. De een stond op een mierennest en de ander te dicht op een pad. Beide staan ze nu eindelijk goed. Andre is nog steeds weg. JP duwt voor de gein een CD van Luuk erin. 'Not for sale' staat erop, overbodig, het is inderdaad klotemuziek.

Door Johan, opgedragen aan mezelf.

Ode aan het notes-book, deel 1.

Het hele verhaal vanaf het begin is al verteld, dus ik schrijf wel iets anders. Grob en ik hebben net de Super-supermarkt leeggeplunderd en een lege videoband gekocht voor de bloopers. Lein zit te lezen en zo ook JP, Dre is nog 'on the road again.' Ik ga me beklagen bij de kampwacht want de airconditioning doet het niet. Koen (niet de Grob).

Ik zit nu een boterhammetje met jam dubbel te eten en te schrijven. Iedereen weet dat ze me niet mogen storen onder het eten dus schrijf ik nu op mijn gemakkie een stukje. Net heb ik trouwens iets wat hiervoor geschreven is getracht te lezen. Mislukt, het is niet te doen. Het is nu bijna zes uur. De kids doen een poging iets van een keuken te bouwen. We gaan zo eten want Dre is terug. Ik slaap waarschijnlijk tot donderdagnacht met hem in een tent.

Volgens mij ben ik niet de enige die jeuk heeft.

Dag, ik ben even naar de welpjes toe met Dre.

Kijk op het kamp; kookhoek.

Vanavond genoten verkenneren en leiding van een gezamenlijke maaltijd. Een variant op de aloude plakkeroni; plakkespirelli. De ingrediënten bleven hetzelfde behalve dat de bekende elleboogjes vervangen werden door... jawel spiraaltjes. Het nagerecht bestond uit banaan. En nu maakt koksmaatje Luuk koffie en zo hoort dat ook. Twistpunt van de dag; moet de pasta wel of niet geroerd worden. Luuk vond van wel, JP uiteraard niet. Bovendien vond Luuk dat er teveel oregano door de meuk(*) gehusseld was. JP uiteraard niet.

U ziet, het blijft gezellig rond de keukentafel.

*meuk: Schoutiaans voor hoeveelheid voedsel, rotzooi, persoonlijke eigendommen en nog veel meer.

Je parle.

Toen we door de heer van Viegen uit de auto gegooid behoorden te worden, werden we nog niet uit de auto gegooid want hij bracht ons alsnog een paar kilometer verder dan de bedoeling was. Toen we na een tijdje op het terrein aankwamen, moesten we gelijk tenten opbouwen. Toen we klaar waren ging ik op de fiets even de weg kwijtraken. Doch, een hoogbejaarde, blubberige 65+er wees me de weg en zo kwam ik terug (jammer hè).

Daarna gingen we even spelen; JP's boemerang uit de boom halen. Daarna gooide die lompe boer van een Grob mijn boemerang in de boom. Vervolgens de plakkeronie opgegeten terwijl de vliegen ons naar het leven stonden (shit, ik word weer gestoken). Ik werd veroordeeld door JP tot de afwas.

Hierbij sluit ik af met de oude Grobbiaanse woorden; kappen, kappen, nokken.

Wat heerlijk, Dre heeft een nieuwe uitingsvorm gevonden, turnen. Vrije oefening met lint, ziet er ondanks het touw net zo gracieus uit als de meisjes uit de Oostblok-landen op TV. Wat fijn toch dat op een verkamp, behalve voor ontspanning er ook tijd en ruimte is voor kunst en cultuur.

Listen very carefully.

Toen we met de auto aankwamen en afgezet werden, moesten we eerst nog 3 km lopen waarbij we nog enkele jitsige watervallen tegenkwamen.

Bij de ingang aangekomen stond daar een trekker met een grote hooiwagen erachter waar onze bagage oplag. We moesten wachten want de diesel was op. We moesten ook nog een kar meesjouwen met bagage naar het Verreveld. We troffen daar een gat in de grond met een zeil eromheen en een boere, arrogante, ouderwetse waterpomp aan. Eerst werd de Jas opgezet en daarna onze eigen tenten. Daarna ging ik met Koen B. naar het gehucht Loenen om junkfood in te slaan. Naar onze mening is dit gehucht aardig bevoordeeld kwa winkels. We hebben ook nog een keuken in elkaar geflanst.
Aldus Grobbels

'Waar is de oude geest gebleven van gepioneerde tafels, keukens, torens en poorten waar met enthousiasme aan gewerkt werd?'

'Een bos kenmerkt zich als een bos doordat er levende bomen in de grond staan. Als nu elke zot voor een weekje vertier een kwart hectare kapt, kunnen we binnenkort de definitie van een bos veranderen.'

'Op een goed scoutingterrein is pionierhout.'

'Ja, en als je op die palen hier gaat zitten ga je er doorheen.'

'Wijsneus.'

Hallo, hier Viegen.

Toen we na drie km aankwamen op het terrein, moesten we gelijk alweer een kar sjouwen naar het Verreveld. Toen we daar aankwamen, moesten we de Jas opzetten en daarna onze eigen tenten. Daarna gingen we eten, plakkeroni met veel kruiden.
De groeten.

Even terzijde,
Dat de leden elkaar herhalen, komt enkel
doordat ze hun eigen teksten niet kunnen
lezen wegens onbekendheid met cryptologie.
Het heeft niks met geheugenverlies te maken.

De Baas raast,
Het is tegen elven. De jongens zijn
weggestuurd om patrouillegewijs het verhaal
voor de film te maken. Andre is geld aan het
signeren. Lein stelt de prijslijst samen en
Luuk knipt de vellen met geld los.
ps Er zat niet te veel oregano in.
ps Er zat echt te veel oregano in.
ps Ach, ik vond het wel te kauwen.

Ik ben alweer een hele tijd terug van de
welpen. De scripten worden nu voorgelezen, na
een uurtje bedenktijd. Het is nu dus al kwart
voor twaalf. Ik snap het, Koen G heeft net
even verteld hoe hun verhaal gaat. Johan is
nu aan de beurt en hij stelt dat er een
burgeroorlog aan de gang is.

De piloot stort neer. Het ziet er knullig
uit. Verder barst het hier van de muggen maar
we mogen een vuurtje stoken tot kniehoogte.
Dag vogels, dag bloemen, tot later.

ps Bij de welpen hebben ze lekkere:

- soep
- knakworsten
- boterhammen
- flesjesbier

'Kniehoogte?'

'Zei ik je toch. Die goeie oude tijden zijn
voorbij.'

En wat heeft de spelende vrouw vandaag
geleerd?

Dat ze nog steeds niet veel van benzine-
motoren snapt.

Help, Luuk heeft het bier verstoep. Ik wist wel dat mijn goede vader gelijk had,..... zijn niet te vertrouwen.

Zondagmorgen

Het is nog geen tien uur geweest.

Rust alom dus.

Dat is hier toch geen probleem want met zes kleine scoutinggroepen op 73 hectare moet men een popconcert geven om van burengerucht te kunnen spreken. Om een indruk te geven, de uitgang is op vijf minuten stevig doorfietsen van ons terrein, als je niet verdwaalt. De muggen hebben bij iedereen in volle hevigheid toegeslagen, maar goed, alles went. Het heeft vannacht flink geregend en het begint trouwens weer verdacht duister te worden. Het weerbericht meldt opklaringen vanuit het westen dus wat dat betreft zitten wij verkeerd maar het zal wel goedkomen.

Marjolein is intussen wakker geworden en verbreekt de stilte met het ontsteken van een primus. Weg rust, maar wel koffie. Hier en daar beginnen verkenners doelloos door het bos te lopen. Het is echter slechts een schijnbare activiteit want ik geloof niet dat er ook maar een is die zich gewassen heeft.

'Waar zijn de tijden van de Sunlightzeep-frisse jongens?'

'Ze hebben nu Dobbeldouche, als vanouds ongebruikt onder in de tas liggen.'

Ik baal.

's Ochtends hebben we de keuken overnieuw gebouwd (baal, baal). Rond drie uur waren we klaar. Na het eten een Asterix gelezen en nu kijk ik toe hoe Grobbels, Koen en von Viegen met volleybal worden ingemaakt door de baas. Ik denk dat ik mee ga doen.

Gaat heen en zondag niet meer. De mazzel.

'Waarempel, ze doen aan sport!!!!'

Kijk op de keuken, 2.

Vandaag pannenkoeken op het menu. Weliswaar naturel maar met een keur aan beleg: appelmoes, suiker, stroop, kaas en alle mogelijk combinaties hiervan. Trouwens, aangebrande pannenkoek met stroop, kaas, appelmoes en flink door elkaar gehusseld, is niet lekker volgens Luuk.

Twistpunt van de avond: wie bakt de lekkerste pannenkoeken? Dre, volgens JP. Verder hield iedereen wijselijk zijn mond. En wat heeft de spelende vrouw vandaag weer geleerd?

Als het om koffie gaat vindt JP alles best.

A hugh buk over the book, 2.

Het is vandaag de dag na gister dus gisteravond moesten we een verhaaltje schrijven voor de film, maar dit was allemaal niet echt goed, verder had Jeepee het erover dat onze keukens verbeterd moesten worden en Dre begon te zeuren over pionierbankstellen met vuilniszakken met dennenaalden erin. Dre vervolgens over Jaap Droogers die in een boom gemeurd heeft, maar aan het eind van het gezeur over vroeger kwam het er nog steeds op neer dat onze keukens vernieuwd moesten worden. Dus wij dat klereding oftewel keuken gesloopt en er een nieuw klereding half neergezet, toen Luuk eraankwam. Die zei dat ons klereding kleere stond. Wisten wij al maar hij wist niet dat wij dat wisten. Om ons geen kindertrauma te bezorgen heeft hij ons een nieuw idee gegeven en mee geholpen met bouwen. 's Avonds hadden we pannenkoeken waarbij Chiel en Grob de bank (rotte paal) van de andere patrouille gesloopt hebben. Johan

Maandag

Juicht allemaal!

Het is nu negen uur 's ochtends.

Ik zit nu te schrijven (klinkt logisch!)

terwijl JP een strip zit te lezen. De anderen liggen nog te ronken. Ik heb honger. Ik ga zo maar eens hachelen. Of zal ik eerst De Generaal gaan lezen. Ik kies voor De Generaal.

Doeg.

'He, he, zie je dat, Negen uur en al wakker!!!!!!'

'Ik zat er al een uur op te wachten.'

'Masochist.'

De baas raast.

Voor een korte terugblik naar gisteren, schrijven we verder. Er is een volleybalveld verschenen en daarvan wordt driftig gebruik gemaakt door mij en mijn slachtoffers. Ik won achtereenvolgens van Lein en Koen B, die twee aangevuld met Johan en Chiel, de gehele troep en nog een paar samenstellingen. Er is dus nog werk voor ons. Verder nog een gezamenlijk wandelingetje langs, in, door, over en onder de langsstromende beek gemaakt (dat water is koud). 's Avonds het idee vóór een draaiboek doorgesproken en een ruwe rolverdeling gemaakt.

Vanmorgen ander weer, 18 graden en bewolkt, koud dus.

Veel later.....

Rustig in het kamp. Op mij na is iedereen weg. Tijd om rustig te schrijven. Vanmorgen de verschillende delen van de film uitgelegd en doorgenomen. De rollen zijn verdeeld, de contracten opgesteld.

De meeste teksten laten we de acteurs zelf bedenken, iets waaraan we de leden, die reeds terug zijn, laten beginnen.

Juicht allemaal.

Vanmiddag gingen we naar de metropool Loenen. Censuur, censuur, censuur, meer censuur..... dit kan ook niet... nee.... censuur, censuur en nu ga ik met het tentzeil spelen. Ik groet u en tot kijks.

'Wat is dat voor een taalgebruik?'

'Heel gewoon hedendaags.... censuur..... niks bijzonders.'

Ode aan het notes-boek, 2.

We hebben vandaag de hele main-street van Loenen leeggeplunderd. Viegen zit muggenmeuk te smeren. Dre en Luuk zitten te bakken (met bakkies). JP, Johan en Chiel spelen volleybal en ik zit te schrijven.

Nou, de mazzel hè, Koen B.

A story about our kamp.

Toen we ons gewassen hadden gingen we het dorp Loenen plunderen. Ik heb mijn muggenmeuk al op en een stuk minder jeuk. Ze zijn nog steeds aan het volleyballen.

De mazzel.

Juicht alweer.

Ik heb net gevolleybald en ben daarna Metal Hammer gaan lezen (helemaal te gek, wauw en joepie). Ik zit nu te luisteren naar Hasjbal Dre en Guppy Luuk die, je raadt het al. met de bakkies zitten te spelen. Ze praten nu met Dolle Dries en Lady Heidebrandnetel. Ik ga nu kijken wat JP aan het spelen is.

Wees gegroet en doe zoals het moet.

Listen very carefully.

Vanmorgen als eerste opgestaan, een lekkere kaas-tostie gemaakt, rustig aangedaan.

Vervolgens brood bij de ene en hagelslag bij de andere tent gebietst.

Beetje rondgesjouwd en om half elf hadden we screentest. Ik zit in de scenes opstaan, welpenoverval, tuchtraad en volleybal. Jochem doet heel voorzichtig met zijn geld, balletje. Daarna luieren en eten koken. Na de afwas volleyballen. Menu: vette bats met worst.

Ingrediënten; wortels, erwtjes, bokworst, piepers.

Aldus Grobbels.

'Zie je wel, er is nog niet zoveel veranderd. Ze koken hun eten nog zelf.'

'O ja, er staat anders nergens dat het eten ook eetbaar is.'

'Wijsneus.'

A hugh buk over the book, 3.

We zijn nu al twee dagen na eergisteren en het is nu al leuker dan eergisteren. Raar maar waar en er is een vlieg of mot of zo rond aan het vliegen. Ook raar maar waar. Maar goed, eindelijk begint onze keuken ergens op te lijken. Het keukenzeil hangt er ook over maar Dre zegt dat het anders moet omdat het zeil anders kapot gaat. JP heeft nog even met ons (Koen, Chiel en mij) gevolleybald. Verder was er nog gezeur van de leiding: niet afwassen bij de pomp. Terecht eigenlijk maar toch gezeur. Enter Johan.

'Zie je wel, ze leren nog wat.'

'En geloof je dat zelf?'

Kijk op de keuken, 3.

Hoezo, wazige meuk? Aardappels, wortels, doperwten, kerriesaus (nog van vorig jaar) en voor de vleeseters onder ons: braadworst.

Lid Kring tuin- en landschapsvoorziening

Ook bij uw buurman kunt u ons tegenkomen.....

*Want tuinaanleg en onderhoud is ons specialisme.
Niet alleen bij bedrijven en gemeente, maar ook in uw
tuin kunnen wij verrassende dingen doen!
Bel: (03480)-19564.*

de aarhoveniers

voor lekkere noten!

C'estbon - Voorstraat 45 - Woerden

voor de: * lekkerste noten

* fijnste zuidvruchten

* geurigste thee

* zuiverste honing

* mooiste kado's

tot ziens bij:

C'estbon!

C'estbon

B.W.VAN VLIET

TIMMER-BOUWBEDRIJF

alle voorkomende bouwwerkzaamheden:

* nieuwbouw	* dakkapellen
* verbouw	* ramen - deuren
* onderhoud	* kozijnen - trappen

GILDENWEG 7 3449 HT WOERDEN
TEL. 03480-16039

Twistpunt, had iets met het braden der worst te maken, ik heb het niet echt gevolgd.

Kijk op het kamp, 3.

Ik heb vandaag mijn ogen dicht gehad.

De baas raast.

Ik weet niet wat er gebeurde maar op een of andere manier was het tegen een uur voor de verko's de slaapzak opzochten en toen ik even later ook opstapte was het al half vier. Als dat nog geen bewijs is dat tijd relatief is. Wat we gedaan hebben? Zitten kletsen, meer niet, maar het was heel gezellig.

Een praktisch gevolg is dat iedereen de volgende morgen heel rustig is.

Later.....

Het is twaalf uur geweest en het regent. Geen film dus, maar wel koffie. Sjoerd is als een soort nagekomen postpakketje gearriveerd in een tweede poging. De eerste keer zag hij fietsen en dacht gelijk: dat zijn ze niet. Nog iets later.....

Sjoerd is in anderhalf uur in staat gebleken zijn uiterlijk op dat van een straatzwerfver te laten gelijken. Ondertussen zijn de opnamen begonnen. Met veel moeite is het gelukt een treffende gelijkenis met de praktijk te geven. Voor de liefhebbers, er komen misschien nog kaarten voor de première in omloop.

Juicht alweer.

Nadat Sjoerd aankwam zijn we eerst even wezen 'spelen' bij de waterval om vervolgens de boertjes (Achterhoekers) even goedendag te zeggen. Ze vinden ons kinds en dat terwijl ze gisteravond in ridderkleding voorbijrenden en nu met waterspelletjes bezig zijn. Terug op het kampterrein moesten we meteen filmen.

JP filmde, Dre deed niks, Luuk was er niet en Lein zat in haar tent.

We moesten spelen dat we ontzettend goed aan het koken waren (wat we anders ook doen). Toen gingen we met de baas volleyballen waarbij hij ons beschuldigde van het imiteren van polio en dat terwijl hij zelf ook stuip-trekkingen heeft (hij zit nu weer gigantisch te stuipen op een of ander liedje uit het jaar nul).

Ojee, ze beginnen over de volgende scene, kampdoop, helpie.....

Ik word hier gek. Ze zijn reclameteksten aan het verzinnen (geen blabla, kots die vla). Luuk is zenuwachtig want zijn koffiezetapparaatje hapert. Ik ga nu maar eens kappen (van wie zou ik dat gehoord hebben?).

Ik moet even een aanval van een zwerver genaamd Sjoerd afslaan en ga dan maar eens het script van de tuchtraad spellen.

Ik groet u.

'Wat is dat voor leiding?'

'Dat is geen leiding maar begeleiding.'

'Vandaar.'

Hoi.

Het is alweer een hele tijd geleden dat ik in dit klasseboek heb geschreven. Ik heb het ook wel zo druk hè. Ja, we hebben nu Dommelsch en dat is heel wat beter dan Grolsch. En trouwens, Dommelsch smaakt of het nu koud of niet koud is. Gisteravond heb ik drie verko's uitgelegd dat ze niet bang hoeven te zijn in het geval van onweer. Krijgen we dan onweer? Nee, het is alleen een beetje koud. De accu's werden opgeladen bij een restaurant in de buurt. Daar begonnen ze moeilijk te doen over het stroomgebruik. Het is ook wel waar hoor. Voor die acht uur ongeveer elf cent!

De videocamera is ook weer opgeladen. Ik heb me volgestopt met wittebrood. Nu nog reporter spelen bij de kampdoopscene. Tot later, ik moet gaan.

'Kiezen tussen Dommelsch en Grolsch. Dat is toch veel leuker dan tussen zure melk en water.'

'Comfortverslaafde.'

Listen very carefully.

's Morgens opgestaan, lekker tosties gebakken met worst en kaas. De ramp ging vandaag gebeuren:

SJOERD

Hij kwam, we lieten hem de waterval zien, we gingen wat volleyballen, een stukje film opnemen bij onze tent, over het opstaan. Daarna nog wat gegeten en wat rondgewandeld. Toen eten gekookt. Dat ging goed, alleen von Viegen eet hartstikke slecht. Leek wel een baby. Menu: chili---censuur---
Ingrediënten: gehakt, uien, paprika, komkommer, chilipoeder, tomatensaus en capucijners.
Aldus Grobbels.

Juicht nog steeds.

Rond vijf uur gingen we de kampdoop filmen, wat gespeeld werd door Johan en Sjoerd. Laatste werd geïnterviewd terwijl hij aan zijn voeten hangend in een boom hing. Johan gaf liggend in de waterval rustig antwoord. Toen we dit gefilmd hadden liepen we terug via het kamp van de Achterhoekers, waar JP nog even ging filmen en we hoorden dat er geld gejat was. Terug op het kampterrein ging Luuk even in de hangmat van Koen liggen, waar hij prompt doorheenzakte.

Ho, ik moet even iets aan Lein vragen, geduld.
aub..... Hallo, hier ben ik
weer (jammer hè?). Ik zit nu toe te kijken
hoe JP en Dre aan het volleyballen zijn. Goed
he, ik kan kijken en lezen tegelijk.
Het spijt me, ik moet gaan, even een vlieg
slaan.

Wist je dat:

- Jochem een oversexte puber is.
- Sinds Sjoerd er is wordt de bende met de
seconde groter.
- Luuk voordraagt uit eigen werk via een
cassette.
- Marjolein peukt (rookt).
- Je 'alles' met komkommers kan doen, volgens
de groenteboer.
- Jochem, Koen en Grob steeds nieuwe standjes
verzinnen.
- JP stukje bij beetje opgegeten wordt door de
muggen.
- Het duurt nog wel even voordat dat gebeurd
is.
- Luuk niet alleen de accu's durft te halen
(teveel stennis geschopt?).
- Er NIET! naar VARA's Vuurwerk mocht worden
geluisterd.
- JP een nieuw speledingetje heeft.
- Het hier een BuMa en 65+ vakantiegebied is.
- Je zodoende niet hard, maar zelfs niet
normaal kan rijden.
- Je er af en toe zwevende hartkleppen van
krijgt.
- Een kamp, voor de leiding tenminste, rust-
gevend behoort te zijn.
- Poe, poe, nou nou, he he, zo zo, tjonge
tjonge.

'Hier, jij je zin. Dit was nou eens een rubriek uit de goede oude tijd.'

'Ja, leuk hè.'

'Conservatief.'

Als oud hopman van de Dinsdagavondverkenners doet het mij veel genoegen weer eens op een zomerkamp aanwezig te zijn. Ook al is het half drie 's nachts en zijn de verkenners op dropping. Zelfs vriend Dre is weg. Gelukkig is Marjolein wel op het terrein en houdt ons aangenaam bezig met verhalen over flauw-gevallen meisjes bij Clouseau. Wij kwamen trouwens onverwachts op het kampterrein om een geintje uit te halen. Even na elfen waren wij al aanwezig en om twee uur kwamen wij pas te voorschijn. Onze opzet om met roof en ontvoering paniek en verwarring te zaaien is mislukt omdat er ineens die dropping was. Geintje ging dus niet door, maar misschien een andere keer.

Aanwezig zijn hier de heer P.H. Kiesel, ex-hopman Dinsdagavond, de heer Kuipers, ex-hopman Woensdagavond, de heer W. Snijder ex-vaandrig Dinsdagavond en de heer B. van Leeuwen, ex-stuurman en ere-lid van de Stam en ex-vaandrig Woensdagavond (hij heeft nog meer titels die nergens op slaan maar hij voelt zich belangrijk).

Wij wensen jullie een prettig kamp en houd de eer van de Dinsdagavondtroep hoog.

Paul Kiesel, ex-hopman Dinsdagavondtroep.

'Wat is dat, een hopman?'

'Zo heette vroeger de baas.'

'Is die belangrijk?'

'Ja kijk, hij noemt zichzelf wel drie keer zo.'

'En zoiets vindt dat anderen zich belangrijk voelen.'

A hugh buk over the book, 4.

Vandaag (eigenlijk gisteren want ik schrijf dit morgen) is Sjoerd Roodbergen (ja, die ja) aangekomen. Meteen is het een pokkebende. Sjoerd is gelijk goor. Net als vorig jaar. De pannemesmeer blijft nog even weg maar dat komt nog wel. Sjoerd, je bent gek. Wat ben je? Hij heeft een zonnebril in Frankrijk gekocht voor vijftig francs. Zo'n ding koop je normaal bij Intertoys voor f 2,50 maar ja, echt Frans is leuker. Vijftig francs is achttien gulden, zegt Sjoerd en dat ding is nu al verrot. Vanavond hebben we dropping gehad. We hebben over 15 km zeven uur gedaan. Een hele prestatie, al zeg ik het zelf. We hebben een beetje of tien omgelopen. All rights reserved and victory is mine, Johan.

Ode aan het notes-book, 3.

-Grob staat Sjoerd nu gigantisch uit te schelden.

-Viegen heet nu Sjorro.

-De dropping was balle.

-Dre, JP en Luuk zijn boodschappen aan het doen.

-De rest zo'n beetje zit te lezen.

-Sjoerd is iets aan het slopen.

De baas raast.

De korte woensdag.

Vannacht tussen twee en drie de jongens gedropt bij de Postbank. De opdracht was eenvoudig: loop noordwaarts totdat je bij de weg in Loenen uitkomt. Reeds vele uren later was er nog niets te horen over de radio over het wel en wee van de jongens. Het werd licht en er was nog steeds niets te horen tot we de hulp kregen van ene Dick (de langdradige). Deze zat iets dichterbij de Postbank en had een gigantische installatie. Hij zat met

iemand in Zaandam te praten die bij ons alleen met ruis binnenkwam. Na lang aandringen was hij even bereid de jongens op te roepen. Ze bleken wel op het juiste pad, maar nog niet eens op de helft te zijn. Depressief geworden besloot de overgebleven leiding naar bed te gaan.

'In mijn tijd bleef de leiding wakker tot we terug waren.'

'In jouw tijd werd je om tien uur om de hoek gedropt, verdwaalde je en was evengoed voor een uur binnen.'

'Ja ja, haal me maar weer onderuit.'

Wakker rond tien uur.

De verko's zijn blijkbaar terug, getuige enige sporen van tijdelijke aanwezigheid. Ik ontbijt en ga daarna weer slapen. Er is niets te doen.

Na twaalfen weer wakker.

Tegen een uur beginnen de verko's te verrijzen maar veel leven zal er de hele dag niet inzitten. Boodschappen gedaan, stukje film geschoten en spaghetti gegeten. Daarna een enkel spelletje volleybal gespeeld, waarna het alweer verdacht donker werd. De dagen korten. De jongens met de belofte van een dropping naar bed gestuurd. Rust.

Ode aan mezelf.

Wat kan ik toch lekker koffie zetten.
Iedereen wacht 's morgens op mij.
Niemand lust eerder koffie.

Wat kan ik toch lekker koken.
Iedereen wacht 's avonds op mijn kookkunst.
Met alternatieve ingrediënten
't Is niet te kauwen.

Wat kan ik toch lekker wassen.
Niemand wacht op mijn schone sokken.
Ze drogen vanzelf wel.

Wat kan ik toch leuke muziek draaien.
Niemand vindt mij nu nog aardig.
Klein Orkest, UB40, 't is wat karig.

Wat kan ik toch lekker ouwehoeren.
Iedereen wordt gek van mij.
'k Praat wat veel en ook nog raar.

Wat kan ik toch lekker slapen.
Daar kan ik niet genoeg van krijgen.
Welterusten.

'Wat voor een idioot schrijft zoiets?'
'O, gewoon leiding.'

Kijk op het kamp, 2 in 1 (oftewel 3 en 4).
Om eerlijk te zijn vind ik het na voorgaande
niet eenvoudig om nog wat op papier te
krijgen. Het schrijft niet lekker als je
hartelijk moet schateren. 't Is anders wel
een komiekje, die Luuk van ons, rare jongen.
Paljas en JP smeden snode plannen om de
jongens eens fijn te verrassen. Dre slaapt
boven de krant en er is een massale aanval
losgebroken op mijn persoontje (er landen
tachtig motten op mijn oude trui).
Intussen is men overgestapt om de welpen-
leiding te plagen. Wat een boefjes zijn er
nu. Ach Loenen en omgeving kunnen rustig
doorslapen, er komt drank op tafel. Maar Luuk
blijft loops. Laat ik eens mijn visie geven
op het gebeurde van de afgelopen twee dagen.
Gisteren gefilmd en boodschappen gedaan. 's
Avonds erg angstige avonturen beleefd. We

zijn overvallen door een stel pubers die het oorlogje spelen nog lang niet verleerd zijn maar die al zover richting zelfverantwoordelijke zelfbepaling (Langeveld; 1812) opgeschoven zijn dat ze al wel oog hebben voor de noden van hun medemens. Ze brachten bier en chips mee.

De snodaars hebben zich hier reeds voorgesteld, dus daar zal ik verder geen woorden aan vuil maken. Maar alle gekheid op een stokje, 't was reuze gezellig, die kwajongens op bezoek.

Vanmiddag vroeg op, om een uur, zo vroeg dat er geeneens koffie was. Dat zou trouwens ook kunnen komen doordat Luuk nog niet op was. Trouwens leuk, zo'n keukenhulp mee. Luuk kookt, bakt, wast en speelt. Dat laatste is trouwens een beetje een minpuntje. Verder met de belevenissen van vanmiddag. Toen Luuk eindelijk zijn tent uit kwam rollen, begon hij onmiddellijk met koffie zetten. Hij had het ook het hardste nodig. Rest van de middag voornamelijk gevuld met oppassen en studeren. De verkennertjes waren zalig rustig dus het eerste viel mee. De tweede activiteit viel zwaarder. Luuk is nu vrouwen aan het verhuren. Het is opeens druk op de bak, jeemig.

Maar goed, 's avonds de meuk van Luuk naar binnengewerkt. Koen Borsboom: 'Dat geven wij aan onze kat.' Rijke stinkerds, die Borsbomen. Wat me er trouwens op brengt dat ik gisteren eindelijk Baloe over zijn ruggetje heb mogen aaien. Was reuze genotvol. 't Was trouwens een kouwe bende bij die welpenleiding, alleen Bascel kwam even tot leven toen er een Bep langs kwam lopen. Verder was er geen beweging in te krijgen. Ze liepen maar liefst twee uur achter op hun

programma. Dat zou ons nooit overkomen, we hebben geen programma.

Ik word een beetje afgeleid door Luuk met zijn bolle vrouwtjes waar je in wegzakt. De markt is hier vrij lauw maar Luuk blijft dapper doorbieden: Lora, stoute Kim, blondje van achttien. Ze vliegen achter elkaar de ether in.

Het schrijven is sowieso wat lastiger nu Luuk de olielamp geconfisqueerd heeft ten behoeve van zijn drukke bezigheden.

Ik ga 'kappe, kappe, nokke.

Dialogje tussendoor, oftewel de aankomst van Sjoerd.

Kampmiep: 'En, waar ben je geweest met vakantie?'

Sjoerd: 'Parijs.'

KM: 'Was het leuk?'

Sj: 'Ja.'

KM: 'Veel gezien?'

Sj: 'Och.'

Hier staakte KM haar pogingen tot een gezellig babbeltje onderweg.

Aangekomen bij ons kamp:

KM: 'Hier is het.'

Sj: 'Nee hoor, dit is het niet.'

KM: 'Jawel, dit is het wel.'

Sj: 'Nee hoor, dit is het niet.'

KM: 'En waarom is dit het dan niet?'

Sj: 'We nemen nooit fietsen mee op kamp.'

KM: 'Deze keer wel, dus.'

Sj: 'En dat zijn onze tenten niet.'

Hij stond nota bene met zijn neus tegen onze authentieke, onmiskenbare, onvergetelijke Jas.

Helaas wist de KM hem te overtuigen en zo komt het dat we nu met Sjoerd zitten opgescheept.

Donderdag

Kijk op het ontbijt, deel 1.

Wat een gewauwel. Ik weet niet wat erger is, de TROS of Luuk. Ik denk dat Luuk erger is. Bij de TROS houden ze eens in het uur hun mond voor het nieuws.

Er was vandaag weer een overweldigende keuze aan beleg. Jam en kaas. Niks geen chocopasta, niks geen hagelslagjes. Zelfs geen pindakaas ('En ik hou toch zo van pindakaas, pinda-kaas', einde citaat, met dank aan Theo). Uiteindelijk besloot Luuk toch in zijn oneindige goedheid om ons een kwart tostie te geven. We boffen toch maar. JP heeft blijkbaar zijn boekje uit want hij wordt opeens merkwaardig actief. De rechtszaak wordt nu voorbereid. Laat ik mijn tekst ook eens gaan doorlezen.

Sjowbiz-pagina.

We zijn nu bezig met de opnamen en aangezien ik van de griffie ben moet ik schrijven en verder niks. Maar ja, dan moet je ook wat schrijven ook. Het gaat erg goed. De rechter laat zijn blote achterbips zien aan de camera. De cameraman drukt zichzelf een oog uit en de verdachte heeft intussen zijn hele T-shirt volgesnotterd. De openbare aanklager heeft een nieuw werkwoord uitgevonden:

'joepen.' Voor de camera zei hij:

'Edelachtbare, ik joep J. van Viegen op.'

Getuige Jochem wordt niet enthousiast van leuke meisjes. Intussen is de zitting verplaatst naar de Jas in verband met het weer. Jawel, het regent weer. Later lopen de opnamen weer gesmeerd. We zijn nu al minstens een half uur bezig met de getuigeverklaring. Vanwege honger en regen maar weer een 'break taken.' De rechter is zojuist uiterst gracieus uit zijn zetel geduvelde door toedoen van de verdachte. De griffie gaat zich maar even fatsoenlijk aankleden. Het is koud.

Ode aan de zonnegod.

Het is hier heel slecht weer, het regent heel afwisselend, dan weer hard, dan weer zacht. Het is wel fijn weer voor vogels en bloemen.

U bent te goed voor ons, u hoogste.
Maar wij vinden de zon ook wel fijn.
Wij zijn daar niet allergisch voor.
Wij danken uwe hoogste bij voorbaat.
We hebben onze zonnebrand niet voor niets meegenomen.

Het is nog niet droog,
Wij vinden u steeds minder aardig.
Wij beginnen u bij voorbaat al te haten.
Doei, dag vogels, dag bloemen.

Vrijdag

De baas raast.
Het was weer een enerverende nacht.
De jongens kregen gisteren geld mee om te gaan eten. Ze verkozen zelf te koken en waren zodoende terug tegen de tijd dat wij vertrokken om te gaan eten. Vanwege de voortdurende regen waren de campings leeg- en de restaurants volgestroomd. Pas in Apeldoorn vonden we een geschikte Chinees. Een eenvoudig viergangenmenu vulde onze hongerige magen.

Terug op het kampterrein waren de jongens net aan de afwas. Vervolgens kwamen ze op het idee de welpen met een bezoek te vereren. Daarbij vergetende dat de welpenleiding nog een overval van ons verwachtte. Tegen half twee waren ze terug. Zelfs wij waren ondertussen ongerust geworden, ondanks de onverwachte vrije avond. Wat bleek, de welpenleiding had zonder pardon het hele zootje opgepakt en in het bijbehorende meertje gekieperd (en dan zeggen ze nog dat wij hard zijn).

Vannacht rust gehouden. Vanmorgen om redelijk tijd opgestaan en weer een aantal scènes opgenomen. Het opnemen van 'De Primus' ging in zes 'takes' omdat het vuurwerk niet, dan wel veel te zachtjes ontplofte.

Nu is er rust. Bijna iedereen is weg.

Het was zover, we gingen het welpenkamp overvallen. Toen we na 15 km fietsen bij het kamp aankwamen, naar binnen stormden en chips begonnen te vreten, begon de welpenleiding met waterpistooltjes te schieten waarna wij weer met natte kleren begonnen te gooien en slaapzakken af te pakken. Toen daarna de welpenleiding begon ons in het water te gooien en met afwasmiddel, stroop, mayonaise en ketchup te gooien, vonden wij het genoeg. We gaven de slaapzakken terug en werden beloond met drank en spijs. Toen we dat op hadden, gingen we terug naar Loenen, waar we om half twee waren.

'Wat zijn dat voor programma's ?'

'Dat is modern.'

'Zo'n troep maken?'

'Dat is modern.'

'Om half twee terugkomen?'
'Dat is modern.'
'Vinden jullie dat nu leuk?'
'Nee, dat is modern.'

A hugh buk over the book, 5.
Gisteren ging de leiding uit eten, dus moesten we zelf voor eten zorgen. Nadat we gegeten hadden, best lekker eigenlijk, gingen we een klein beetje met het bakje spelen. Ineens kregen we een of andere Jodokus genaamd Mario aan de lijn, die dacht dat hij op de achtergrond een meisje hoorde. Koen zei: 'Ik geeft Truus wel even' en toen gaf hij de microfoon aan mij.

Ode aan het notes-book, deel 4.
Na de geslaagde welpenoverval hebben we nog even twee straatnaambordjes met Albert Schweitzerlaan 'bekeken.'
De barbeknoei doet het prima, nu alleen nog wachten op het vlees enz.
Zo meteen nog even Mario goedendag zeggen, want hij heeft via de bak een afspraakje met Truus (Johan, dus) gemaakt. Luuk heeft net twee barbequepennen 'geregeld.'

Kijk op het kamp, deel 6.
De vriend van Truus is intussen gearriveerd. Hij was geloof ik niet echt gecharmeerd van de voetballen van Johan.
De laatste had natuurlijk ook niet meteen moeten verklappen dat het een geintje was. Zijn uitmonstering zag er best realistisch uit. Wie weet wat er had kunnen groeien. Maar helaas moesten wij toezien hoe deze relatie voortijdig doodbloedde. Misschien dat de barbeknoei nog wat goed kan maken. Ik geloof dat Mario zich intussen aardig hersteld heeft. Als je maar over bakkies begint, leven die tokkelaars weer helemaal op.

Zaterdag

De baas raast.

We kregen meer bezoek. Lex en Ims kwamen de laatste avond met ons doorbrengen. Ter verhoging van de feestvreugde, zullen we maar denken.

Het vlees, de salade en de hele rest smaakte goed. De verhalen werden steeds mooier, de nacht steeds minder koud. Ims was zelfs bereid de openingsscene, 'het titellied' te spelen (zingen), heel sfeervol. Uiteindelijk droop zelfs de meest geharde af en sliep iedereen.

Vanmorgen was alles weer als vanouds. Dre ging de vrachtwagen halen, het kamp werd opgeruimd en nog eens opgeruimd. Zelfs de immer wantrouwende KampMiep had niets te klagen of op te merken. Bij de veel te kleine ingang van het terrein was het een ware verkeerschaos en het duurde even voor de spullen opgeladen waren en we weg konden. Net op tijd, we waren tien minuten onderweg en er barstte een stevige bui los. In een auto heb je daar geen last van. Onderweg gestopt voor koffie. Eigenlijk nog meer genoten van zeep, stromend water en echte toiletten maar dat zegt meer over de kwaliteit van de koffie dan over onze voorliefde voor zeep.

Op de Boerderij de spullen afgeladen en ieder ging zijn eigen weg, want er schijnt meer in het leven te zijn dan Landverkenners.

'O ja, wat dan?'

'Luchtverkenners.'

'Spot er maar mee.'

+

Paul Henry Kiesel en Marijke van der Schaft

trouwen op donderdag 4 juni 1992 om 14.30 uur in het stadhuis te Woerden.

U bent van harte welkom op onze receptie van 16.00 tot 18.00 uur in "Bowling Woerden",
Houttuinlaan 1 te Woerden.

Ons adres is:
Narcisstraat 12
3442 BJ Woerden

Kadotip: ☒

ZA. Mi. WELPEN

THEMA= ATLANTIS

koen[®]

Dagboek van een olifant

Beste nabestaanden,

Voortgestuwd in de vaart der volkeren, heb ik als literaire redactie van de Zaterdagmiddaghorde de taak de annalen van het zomerkamp Beverwijk 1991 op te tekenen. Ach, hoe vreselijk is dit alles. Maar het is mijn plicht eenieder van deze historiën te berichten, zodat de verdwaasde die ooit in een onbezonnen moment het plan opvat welpenleiding te worden, zich bezint eer hij begint en zich deze noodkreet herinnert. Bij deze.

Om maar ergens te beginnen met dit verhaal, begin ik bij het begin. Sommige lezertjes zullen denken; 'Bah, wat oubollig, dat doet toch iedereen?' De keus is echter niet ongegrond. Ik bedoel, als ik bij het begin begin, zal de historie beter te volgen zijn. Het overzicht blijft op die manier behouden. Vandaar.

Zaterdag 6 juli 1991

Er was eens een mooie zomerse dag. Men zou denken dat dit een prettige uitgangssituatie is voor een zomerkamp, maar deze zomerse dag was wel erg ontzettend zonnig. Dit verhaal begint (en eindigt, maar dat later) in de nieuwe Boerderij (in aanbouw). Daar was eens koffie in de keuken (in aanbouw), maar daar gaat het niet om. Waar het ook niet om gaat is om het groene petje van Ad. Feit was dat er rond 11.15 uur een kudde welpen, ouders, leiding en bagage richting een toen nog schattig dorpje in een ver land vertrok, waar de bloemetjes bloeiden en de vogeltjes zongen in de welig tierende bomen.

Midden in een eeuwig zingend woud bij dit schattige dorpje stond het kamphuisje van Eucalypta de heks, dat voor de gelegenheid aan voornoemde kudde verhuurd was. Na de nodige opstartproblemen (eten zonder eten en zo) kon het eerste spel de lucht in; de traditionele, oud-Hollandse verkenningsspeurtocht met onmogelijke opdrachten en onbegrijpelijke vragen over het winterpaleis van Tsaar Peter de Derde en de hypothermusa van een evenwijdige omgevingsdriehoek die rechtszijdig cross-variabel was. Gelukkig was die ellende, waar ondergetekende eigenlijk hoofdschuldige aan was, afgelopen na ongeveer een uur. Daarna hadden de welpjes wat vrije tijd, en de leiding dus niet, want als welpen hun vrije tijd besteden, doen ze dat doorgaans met leidinkje pesten. Tot overmaat van ramp gingen we ook nog dineren op het terras. De maaltijd werd gereserveerd door onze kookstaf, hierbij te introduceren: Claus (von Amsberg), Tanja (met twee a's en Yvette (of Ivet, dat is makkelijker). Oplettende lezertjes zullen zich afvragen waaruit die maaltijd dan wel bestond. Een goeie vraag.

Na het diner hebben we gecorveed. Groepje van ondergetekende (alias de Freggles) had weer geluk; wij hadden de taak toegewezen gekregen het servies danig te reinigen. Het afwaswater was erg lekker. Er zat een citroensmaakje aan. Na de afwas was het weer even leidinkje pesten. Daarna werd alweer een spel gedaan (hoewel ik het eigenlijk al welletjes vond); dit spel werd echter danig verstoord door de kookstaf, zodat het toch nog een plezante aangelegenheid werd. Niet te geloven, maar alle ellende was nog niet afgelopen; nog een spel, alsof het allemaal al niet genoeg was. Ondraaglijk zwaar is het olifantenbestaan.

Dit spel heette kopjes-water-spel en scherp-zinnige lezertjes zullen begrijpen dat kopjes en water hierbij van belang zijn. Het is doorgaans echter niet de bedoeling dat het water over welpen en/of leiding gesprengd wordt; dit was in casu echter wel het geval, met alle vochtige gevolgen van dien. Gelukkig kwam het laatste programmapunt in zicht: slapen. Mijns inziens is dit punt vervallen, met name voor Martin en ondergetekende, die tot in de vroege uurtjes nog enkele themazaakjes moesten regelen. Ook werd onze nachtrust nog verstoord door ernstige rommelgeluiden, waar geen enkele verklaring voor was. Ook dat nog.

Zondag 7 juli 1991.

Wellicht begrijpelijk dat het humeur van de leiding in deze prille ochtenduur niet om over naar huis te schrijven was. Toch deden we dat na het ontbijt, want ouders willen natuurlijk wel wat terugzien voor hun geld. Na deze verplichting zijn we naar het strand getogen en hebben we gezwommen (in de zee, redactie) en gerommeld (op het strand, red.) Het was erg zonnig en dus was het fijn dat we Martin's zonnetent bij ons hadden, die toen we weggingen al af was. Na beach-brunch, moddergevecht en zandkorrelberekening fietsten we weer terug naar het kamphuis. En daar vonden onze helden een soort zuil, tussen bloedsporen en kledingstukken. Vanwege de bloedsporen besloten we de politie te bellen. De eerlijke vindsters (Jasper, Bob en Tibor) en ondergetekende begaven zich naar een telefooncel, de dichtstbijzijnde wel te verstaan. Nadat de politie van hieruit in kennis was gesteld, besloten we het diner te gaan gebruiken. Dit bestond uit pannenkoeken of zo.

Gelukkig kwam de politie gauw. De geüniformeerde agent en agente namen professioneel de plaats van het misdrijf in ogenschouw, waarna het gerechtelijk vooronderzoek plaatsvond. Het gevonden voorwerp bleek na aanvraag via de radio te zijn ontvreemd uit de kunstcollectie van de beroemde Griekenlanddeskundige, miljonair Baron Beylaerds van Blocklandt, door diens butler en een vriendje. Na allerlei complicaties (handboeien aan welpen die niet meer losgingen en zo) gingen we nog een spel doen; kruisers en vrachtaarders. Het zou te ver voeren om dit hier uiteen te zetten; voor ondergetekende hield het echter in (als Hamburg-haven) een uitgebreide administratie bij te houden van inkomende en uitgaande goederen en ontvangstbewijzen. De administratie werd echter steeds minder omvangrijk, omdat steeds meer vrachtaarders overliepen naar de kruisers. Alsdus stierf het spel een natuurlijke dood, en zo kwam er een einde aan de tweede dag. Hoewel; na het douchen begon het beangstigende geluid dat we de dag ervoor ook hoorden, opnieuw. Wederom was de herkomst (voor de welpen) onduidelijk.

Tot slot evalueerde de leiding nog (in recordtijd) en vervolgens werd de kookstaf beziggehouden met het raadsel van het gouden horloge. Er was namelijk eens een boer en die had drie kippen en twee zoons (een goeie en een slechte) en een gouden horloge. De vraag was nu aan wie de boer het gouden horloge gaf. Het antwoord ligt natuurlijk voor de hand, maar de kookstaf had het na anderhalf uur (echte tijd) nog niet gevonden. Daarom gingen we maar slapen.

Maandag 8 juli 1991.

Ondergetekende had om 7.00 uur 's ochtends ochtendwake. Haha. We stonden om 8.00 uur op. Na een beetje knikknakken gingen we nog ontbijten ook. Dat begon dus goed. Na gedaan te hebben alsof we corvee deden werd het hoog tijd om vliegers te gaan bouwen. Tijdens dit gebeuren hoorden we op het radio-journaal dat er voor de kust van Griekenland grote gedeelten zee droog kwamen te liggen, en dat de geluiden die we zaterdag en zondag hoorden, hiermee in verband stonden. Nadat de leiding de vliegers had gemaakt, gingen de welpen ze uitproberen; maar liefst twee deden het. Bij dit uittesten werden we echter danig gestoord door een groepje vunzige gedachten, die onder het zeewier zaten. De schrik en verbazing (bij de welpen) was echter wederzijds; ook de wezens vluchtten, waarop wij de achtervolging onversaagd inzetten. In hun paniek lieten de wezens een koker vallen, waar een wazig stuk perkament, kaarsen en wierook in zaten. Enkele tekens wezen op een verband met de eerder gevonden zuil. Deze was kennelijk (volgens de tekening) bedoeld om een verzonken eiland onder water te houden. Het perkament was een soort handleiding om een ceremonie uit te voeren die nodig was om het eiland te laten zinken. Ach, hoe spoedig was het moment aangebroken dat we afscheid moesten nemen van onze dierbare Ivet. Ze was na twee dagen al dringend aan vakantie toe, dus verliet ze ons en daarmee dit verhaal. Na de lunch werd een kleine rustpauze ingelast, waarin het programma van die middag kon worden uitgezet; dit was een soort spelletjesspeurtocht. We waren er gauw mee klaar; we hebben de Panters (groepje van Martin) maar laten winnen.

Na dit spel was het Horde Eigen Tijd (H.E.T.); dat wil zeggen dat de welpjes zich leidingloos mogen vermaken. Hierna volgde het diner (je kon merken dat Ivet er niet meer was): andijvieprut. Opmerkelijk genoeg was er hierna corvee.

's Avonds hebben we op veler verzoek kampvuur gehouden; dit gaat met vlammetjes en hout. Gedurende dit gebeuren werden liedjes gezongen die niet voor herhaling in dit blad vatbaar zijn. Nader onderzoek wees uit dat onze onbedorven welpjes deze vunzige teksten geleerd hadden van een naburige gidsengroep. Na het kampvuur volgde nog een verhaal van Tibor en toen was de maandag alweer voorbij (voor de welpen). De leiding ging nog enkele zaken van landsbelang evalueren. Tot grote ontevredenheid van ondergetekende werd het wederom erg laat.

Dinsdag 9 juli 1991.

Vandaag stonden we ook nog erg bijtijds op. Na het ontbijt gingen we met de fiets naar Beverwijk Centraal Station en namen de trein naar Amsterdam. Het is opmerkelijk hoeveel welpen er in een treincoupe passen indien men ook de bagagerekken volledig benut. Vanaf Amsterdam CS namen we lijn 9 naar de Zoo (Artis Natura Magistra). In Artis ging ieder groepje zijnsweegs. Het eerste dier wat het groepje van Tanja en mij wilde zien was de Noord-Europese snoepverkoper, die niet meer in het wild voorkomt. Hierna wilde ons groepje naar de speeltuin en ons voorstel om eens wat dieren te gaan bekijken werd hartelijk uitgelachen. Toch kwamen we onderweg langs enkele diersoorten en wat mij wederom opviel was de gerichtheid van de welpjes op bepaalde onderdelen van deze dieren. Nu vroegen de dieren er eigenlijk wel zelf om: minstens de

helft was parende, en per slot van rekening zie je niet iedere dag parende olifanten, tijgers of vissen. Hoogtepunt was wel de parende miereneters, waarbij bepaalde delen een dermate omvang hadden, dat deze tot grote verbazing en hilariteit bij de door ons onbedorven geachte welpjes leidden. Voor de lunch gingen we ook nog naar het planetarium van Artis; dat was best leuk, maar het duurde wel erg lang. Wee weten nu wel alles over de zestien manen (of waren het er nou 21?) van Jupiter (of was het nou Saturnus?). Na de lunch hebben we nog wat dieren bekeken, maar toen werd het wel weer eens tijd om terug te gaan. De welpen wilden nog ontzettend graag naar het Vakbondsmuseum, maar de leiding verbood dit.

We namen de bekende route terug naar het kamphuisje en daar gingen we na wat geHET eten. Dit keer was dat duidelijk herkenbaar: dit was rijst. Bovendien was dit ook nog lekker. Na het eten kwam de eerder genoemde gidsengroep ons corvee doen voor een snoepje per persoon. Dit vonden wij een zeer gunstige ruil. Ondertussen ontdekten we in de krant van maandag een stukje dat ook over de rommelgeluiden ging. De geluiden werden, zo meldde de krant, veroorzaakt door aardverschuivingen voor de kust van Griekenland, waar grote delen zee droog kwamen te liggen. En toen reed ineens een enorme sportwagen (geruchten gaan dat het een Ferrari was) het terrein op. Een chauffeur met pet (Charles, bleek later) stapte uit en hield de deur open voor niemand minder dan Baron Beylaerds van Blocklandt, miljonair, Griekenland-deskundige en persoonlijk vriend van de Minister-president en eigenaar van de door ons gevonden zuil. Hij was gewaarschuwd door de

politie en had zich zo spoedig mogelijk naar ons toe begeven. De baron vertelde dat hij de zuil gevonden had in Griekenland, tijdens een amateur-expeditie. De zuil was inderdaad bedoeld om een verzonken eiland, te weten Atlantis, onder water te houden. Het volk van Atlantis was een zeer wreed volk en had duizenden jaren geleden oorlog gevoerd met de Grieken. De Grieken hadden, om dit bloeddorstige volk te weerstaan, een magische zuil gebouwd, met daarop een piramide waarvan het puntje van kristal was. Wij hadden echter alleen de zuil gevonden en niet het kristal en de piramide. De zuil was dus kapot en daarom kwam Atlantis weer boven. Dit laatste moest natuurlijk voorkomen worden en de zuil moest dus weer compleet worden, waarna hij volgens het perkament weer samengevoegd kon worden. Aan ons die taak, terwijl de baron met de Minister van Defensie ging overleggen. Hierop vertrok de baron weer. Hij beloofde donderdag terug te komen. Na het vertrek van de baron was het al laat en daarom besloten we slechts een kort spelletje te gaan doen. Dat werd Levend Kwartet. Daarbij is het de bedoeling dat je zo hard en gemeen mogelijk de rommel van andere groepen afpakt om zo vier gelijke prullen bij elkaar te krijgen (bij voorbeeld vier dweilen en vier afwasborstels). De Freggles waren het hardst en gemeenst en wonnen dus. Na dit spel was het alweer welpenbedtijd. De leiding ging echter weer evalueren.

Woensdag 10 juli 1991.

Woensdag, uitslaapdag. We stonden echter al om 10.00 uur op. Na wat geknikknak en de pers te woord te hebben gestaan, doorzochten we de omgeving van de vindplaats van de zuil en ontdekten we een bloedspoor. Hoewel, spoor; om de 100 meter zaten er enkele spatjes op een boom of zo. De oudere welpen vroegen zich af wat dit bloed nou echt was, verf, tomatenketchup of kaarsvet. Alleen bietensap werd niet genoemd. Bij een oude bunker vonden we tenslotte achteloos weggegooid (want het kristal was het kostbaarste) de piramide. Hiermee keerden we terug naar het kamphuis. Na wat rust en brunch gingen we Levend Stratego doen en natuurlijk wonnen de Freggles beide keren, ook al deden ze de eerste keer met de Panters samen (groepje Martin) en de tweede keer met de Lady Hawks (groepje Marco), conclusie: de Bannink Boys (groepje Jeroen) verloren beide keren.

Het diner volgde op deze spelletjes. Het corvee moesten we helaas weer zelf doen. Het eten bestond by the way uit sla (toch?), iets aardappeligs en nog wat visprut en was lekker. Na het corvee wilden onze welpen gaan corveeën bij de gidsen, maar dat hebben wij als goede opvoeders natuurlijk verboden; zoiets doms doe je gewoon niet. Vervolgens was het de beurt aan Levend Risk in geheel vernieuwde versie. Hierna leek de woensdag te zijn afgelopen, maar nee, na een uurtje haalde de leiding de toen al lang slapende welpjes weer uit bed en verveelde ze met een nachtspel, te weten Dodende Straal. Dit is iets minder agressief dan de naam suggereert.

Het gaat nl. als volgt; de welpjes lopen door het bos van de ene lamp naar een andere, waar snoepjes liggen. Tussen beide lampen zit leiding met zaklantaarntjes te schreeuwen dat de schaapjes van kinderen moeten sluipen en dat ze, omdat ze bescheten zijn, terug moeten naar de eerste lamp. Als de leiding dan uitgeschreeuwd is, lopen de welpjes weer door naar de snoepjeslamp. Na dit enige spel was de woensdag gelukkig wel afgelopen (voor de welpjes). De leiding ging echter nog evalueren en had nog enig andere, tamelijk vunzige bezigheden die pas de volgende dag duidelijk zouden worden. Tot dan verhulde de nacht de wereld en vielen dunne manestralen door het beloverde woud.

Donderdag 11 juli 1991.

Toen we 's ochtends opstonden (wakker worden kon je het niet meer noemen) ontdekten we dat de zuil verdwenen was, in plaats daarvan lagen er hoopjes en hopen zeewier met lekkere luchten. Na een eenvoudig doch voedzaam ontbijt, tijdens welke Marcha op visite kwam, besloten we de zuil op te sporen. Na een korte zeewierspeurtocht ontdekten we dat deze begraven was en het was een hoop werk om hem weer uit te graven (het ingraven zal ook wel een karwei zijn geweest). Na het uitgraven gingen we naar het strand, met de fiets, want het weer was wel erg tropisch. Na dit zandige programmadeel gingen we weer terug naar het hutje om te dineren. Tijdens het corvee reed de bolide van de baron weer het terrein op. Hij informeerde naar onze vorderingen en vertelde dat hij een brief had ontvangen van zijn butler.

Daarin eiste zijn knecht f 50.000,-- losgeld voor het nog ontbrekende onderdeel van de zuil - het puntje van de piramide. Dit was het onderdeel dat hij na de ruzie met zijn handlanger had meegenomen. Tijdens het bezoek van de baron (en Charles, de chauffeur natuurlijk) kwam de beheerder van het kamp-huisje nog langs met een proces-verbaal van de politie; het vriendje van de butler was reeds gearresteerd. Dit deed echter niets af aan ons f 50.000,-- grote probleem, want de butler zelf was nog op vrije voeten. Want ook de baron had niet zoveel contanten. Doch toen herinnerde een van onze welpjes zich het foeffe dat we twee jaar terug op het Egypte-kamp hadden gebruikt; het Bondsspaarbankgeld-automatentestgeld was uiterst geschikt om in het losgeldkoffertje te doen. Aldus werd besloten. De baron verliet ons hierop weer, ons volledig vertrouwend en niet veel later moest ik het strijdtoneel verlaten in verband met een tentamen in Nijmegen. Oplettende lezertjes zullen nu denken/hopen (indien er in dit stadium van het verhaal nog oplettende lerzertjes zijn) dat het verhaal hiermee afgelopen is. Maar nee, uit betrouwbare bron heb ik vernomen dat er diezelfde avond nog Levend Stratego is gespeeld. Verder heb ik vernomen dat men op

Vrijdag 12 juli 1991

om 9.00 uur is opgestaan en men in groepjes drama's voor de bonte avond heeft voorbereid. Daarna zijn de welpjes met de fiets naar de stad gegaan. Daar heeft ook de losgeldruil plaatsgevonden, waarbij men de snode butler bijna te pakken had. In ieder geval hadden we het piramidepuntje terug.

Tijdens het laatste avondmaal op kamp was ondergetekende alweer terug, dus zijn de verdere historiën uit eerste hand. Na het eten was het tijd om de ceremonie uit te voeren om Atlantis weer te laten zakken, een ceremonie die beschreven was in de maandag gevonden papyrus. De ceremonie verliep niet helemaal zoals de bedoeling was, bijvoorbeeld zonder rook en licht, maar het geluid van een dalend Atlantis was wel te horen en daar ging het om. Na afloop dicussieerden de oudere welpen over wat er nu precies fout ging, kortsluiting, de bedrading verkeerd aangesloten, enzovoort. In ieder geval was er kampvuur met de eerder voorbereide drama's, die bijna alle over Atlanis gingen. Om Martin tevreden te stellen deed de leiding nog 'Jantje is ziek'. En toen kwam 'Meneer Kakker' zoals de baron in de volksmond genoemd werd, incognito langs (met zonnebril, in de auto van de huishoudster) om naar de afloop te informeren. Als dank voor al onze moeite schonk hij ons de zuil. En daarmee kwamen we aan het einde van een bewogen week, waarin wij Nederland maar weer eens gered hebben. Mij rest nog de beschrijving van Zaterdag 13 juli 1991.

We stonden vroeg op en ontbeten rap. Daarna was het zaak het gebouwtje grondig te desinfecteren, gezien de sterk verontreinigde toestand waarin het zich bevond. Bovendien diende de bagage in de inmiddels gearriveerde auto's en vrachtwagen te worden gestouwd. Toen dit geschied was namen we afscheid van de beheerder en keerden terug naar Woerden.

Daar aangekomen op de nieuwe Boerderij (in
aanbouw) namen de welpjes (nou ja, sommigen)
afschied van de leiding en verlieten het
terrein en daarmee dit verhaal. En nadat de
leiding een beetje opgeruimd had en koffie
had gedronken in de keuken (in aanbouw)
verliet ook de leiding het bouwsel en daarmee
dit verhaal. Dan hebben we dus een probleem,
zullen oplettende lezertjes opmerken. Want
als iedereen het verhaal verlaat, is er geen
verhaal meer. Daarom kan ik er maar beter mee
ophouden.

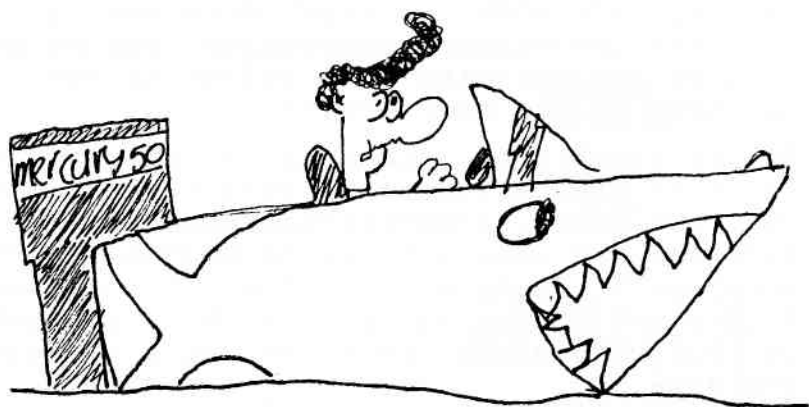
De literaire redactie
van SAPP (Saturday
Afternoon Promotion
Productions), namens
deze,

Zijne Olifant.

+

ZEP-

VERKENNERS

"THE KAGERPIASSEN"

leen

Ons zomerkamp aan, op en in de Kagerplassen.

Zoals elk jaar gaan wij (de Zeeverkenners) met onze vijf boten op zomerkamp naar een nieuwe waterrijke omgeving om ons mentaal en fysiek uit te leven.

Dit jaar hebben we dit gedaan aan de hand van o.a. de volgende ingrediënten: een gezellig team van leden en leiding, het gebruik van een groot eiland aan de Kagerplassen bij Leiden van zaterdag 6 juli tot en met woensdag 17 juli, veel kampeermateriaal, opmerkelijke buurgroepen, onze boten en een te gek gereserveerd en gekregen weer.

Dit bestond uit sterk afwisselende omstandigheden: van extreme hitte met daarbij veel zon en veel wind, tot en met nachtelijk zeer zwaar onweer waar de meeste mensen niet eens van hebben kunnen genieten. Goed weer dus voor een Zeeverkennerszomerkamp. Wat we met al deze ingrediënten zoal gedaan hebben, is te lezen in dit kampverslag.

Het is geschreven door leden (lid), leiding (lei) en gasten (gast) tijdens het kamp in ons open Zeeverkennerskampdagboek.

Iedereen die maar iets wilde melden (verhaal, probleem of lied) kon dit doen. Dat er van deze mogelijkheid volop gebruik is gemaakt, is af te leiden van de nu volgende inhoudsweergave.

Lees het wel en wee van de Zeeverkenners.

Zaterdag 6 juli

8.30 AM verzamelden de Zeeverkenners der Michiel de Ruyterwacht zich op de Hollandse Kade bij de boten. Na lang afscheid nemen van de liefhebbende ouders werd er koers gezet richting Boterhuiseiland op de Kagerplassen.

MARTIN VAN LAAR
Cattenbroekerdijk 13
3446 HA Woerden
Tel: 03480-17023

Melk en Zuivel
Levensmiddelen
Brood en Banket
Groente en Fruit

BEL

DE

GEBAKLIJN

03480-12868

Gebak thuis of op kantoor?
Bel en het wordt 's ochtends
tussen 9 en 11 bezorgd!

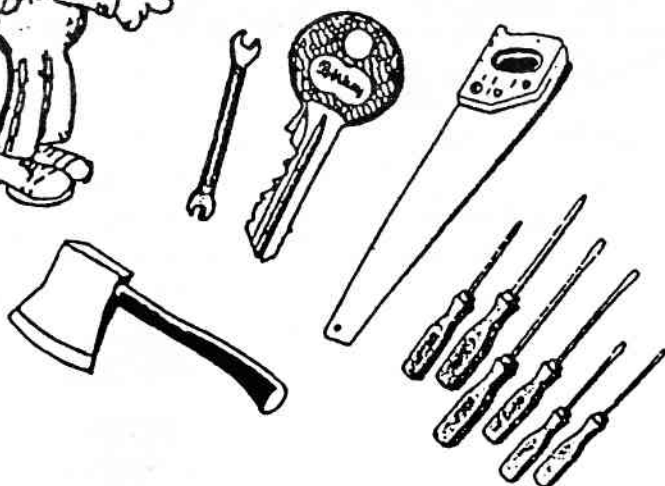
Banketbakkerij

Henk Groen

Voorstraat 72 - Woerden

'dit is maar een heel kleine
greep uit het assortiment
gereedschappen en ijzerwaren
van de Woerdense IJzerhandel.

Ga zelf maar eens kijken wat
ze dáár allemaal hebben!'

Woerdense IJzerhandel
Kruisstraat 1
3441 BW Woerden
03480 - 12934

Deze overtocht verliep zeer voorspoedig dankzij de gunstige klimatologische omstandigheden en dankzij de welwillende medewerking van eigenaren van sleepboten die overigens in redelijk grote getalen aanwezig zijn op de Oude Rijn. 's Middags om 17.00 PM kwamen wij op de plaats van bestemming aan. Daar werd vervolgens aangevangen met het opbouwen van het kampterrein. (lei)

Als Mike en Dave naast elkaar zitten en je zegt Mike, dan kijkt Mike. Als je daarna Mike schreeuwt dan kijkt Dave ook. Leuk hè?

Zondag 7 juli.

Het is zeer warm en ondanks deze hindernis om te werken, wordt de kampdoop op poten gezet. Dit jaar zijn er 5 dopelingen: Joesoef, Henri, Arthur, Carolien en Sjoerd-Jan. Iedereen werkt mee aan de voorbereiding. Jetske loopt met een natte handdoek om haar hoofd en denkt dat ze zo haar hoofd koel kan houden. Coen heeft blijkbaar het minste last van de warmte, hij heeft het te druk met zijn coördinatie.

De Jas is de favoriete schaduwplaats. wie had dit nu kunnen denken een week geleden.

De dopelingen staan onder 'grote' psychologische druk van wat ze denken te verwachten van hun doop. Ze zijn met Thijs en Simone met een boot op pad gestuurd en zo kunnen wij nu rustig het doopcircuit opbouwen. Willemijn puft alleen maar. Renate en Marianne zijn nat. Ze komen net uit het water gelopen en geven een wat slome indruk zoals wel vaker het geval is. Ondertussen vordert de opbouw van het parcours. De boten zijn bijna kaalgeplukt om het parcours interessant (lees: moeilijk genoeg) te maken. (lei)

Nadat de dopelingen van een flinke roeicruise waren wedergekeerd, werden zij vergast op een hapje en een drankje bij de God der Zeeën, Neptunis. Dit hapje was van een dusdanig culinair hoogstandje dat alle dopelingen er extra lang van genoten hebben. Na het volbrengen van de symbolische zeeverkenners-carrière, werd de ceremonie afgesloten met het officieel welkom heten en feliciteren van de vijf nieuwe zeeverkenners-helden. (lei)

Nieuw kamplied 's avonds ontstaan bij Robert:
De geit van Ome Jan
die lust alleen radijs.
En blèren dat die kan
het lijkt wel Rob de Nijs.
En Vader Abraham,
is er een kleine jongen bij.
Al zet je 'm op de maan
dan hoor je 'm nog in de Jordaan.
De geit van Ome Jan. (lid)

Dinsdag 9 juli.

Vandaag was er wind; er kon goed gezeild worden bij de zeilwedstrijd (door sommigen) Welke? Ja welke, nou Marianne dus niet. Nu liggen we voor pampus. Sommigen proberen het gebeuren van deze dag te vergeten. Dit doen ze door de leiding ' bezig te houden'. Gras is erg geliefd bij de leden. Vooral leidinggevende figuren zijn hiervan de dupe. Maar ze zullen het wel weer goedmaken tijdens de scheepsraad deze avond, hopen we. (lei)
Geloof er maar niets van. Laat maar, ik ben erg geschokt. Mag niks doorkrassen, dus schaam me ook nog diep. (lid)

's Middags 16.00 uur:

Vandaag vreemde dag gehad. Lekkere wind, maar zeilwedstrijd verknald. Geen verdere uitleg hierover mogelijk, snap het zelf ook niet

(toch eigenlijk wel een beetje). Depressieve klachten en minderwaardigheidscomplex volgen. De leiding en leden hier zijn zeer begrijpend en accepteren het tot nog toe goed. (Totaal zal het nooit lukken want ik heb geen geld voor rondjes bij de scheepsraad om iedereen op mijn hand te krijgen). Vanavond ga ik vroeg naar bed, misschien heft dat de depressieve klachten op. Anders ga ik gewoon 30 minuten onder mijn zwaardkast hangen. Morgen beter hoop ik (ik heb nog hoop, dat wel). Een mislukkeling. (lid)

's Avonds 22.00 uur

Verschrikking compleet, zwaard gebroken. Nu kan ik ook niet meer onder het zwaard hangen. We hebben nu alles gehad. Ik en de bemanning maken moeilijke tijden door. Ik kijk met spanning uit naar de dag dat de 706 weer in gebruik genomen kan worden, ik heb nog steeds hoop.

De mislukkeling. (lid)

Woensdag 10 juli.

De verlossing is nabij, geplaagd door gebrek aan slaap, dreinende leden en verstopte toiletten is het grote moment dan toch daar. Vandaag vetrekken de leden voor twee dagen naar de Westeinder Plas.

RUST! DOUCHEN! SLAPEN! UIT ETEN!

Het kan allemaal. Daarvoor moet er nog een hoop geregeld worden. B.v. de geleende bouwvakkersauto van Nico moet terug. Gelukkig komt er Zweedse perfectie voor in de plaats. Nog even en dan gaan de leden, voor twee dagen. Natuurlijk zullen we blij zijn als ze weer allemaal terugkomen. (lei)

Donderdag 11 juli

Het is net 10 uur. Simone en ik proberen het eiland zo min mogelijk schaduw van ons te geven. Thijs en Robert zijn op pad om veel dingetjes te regelen. Het zwaard repareren van de 706 heeft de hoogste prioriteit. In die tijd zitten Simone en ik zonder boot want er valt natuurlijk niet te laveren met de achtergebleven 706 zonder driftbeperkende middelen. We denken er ook aan om een boot te 'lenen' van een andere groep. Zo kunnen we tenminste ons hoofd koel houden. De leden hebben echte mazzel met het weer. Warm en met de juiste wind. Wij verwachten ze om ongeveer 17.00 uur terug op het eiland. Wij zijn benieuwd naar hun verhaal. (lei)

Het is nu 18.30 uur en Robert en Thijs zijn eindelijk terug op het eiland. Resultaat: Robert brult: 'Koop nooit een Volvo Amazone, het is een xxx(censuur)auto'. Vrij vertaald betekent dit dat de poging om de 'auto' van Robert in een dagje te repareren, mislukt is. De overige taken van deze dag zijn wel volbracht. Robert is nu serieus aan het denken om ook een bouwvakkersauto te kopen, een oude Ford dus.

De leden hebben zich ook vermaakt. Vroeg in de middag voer de eerste boot weer op de Kagerplassen. Simone en ik heben ons ook vermaakt. We hebben een andere vlet kunnen regelen en konden dus met de 706 tuigage op de geleende vlet lekker zeilen.

De boot voer echter niet best bij scherpe koersen. Logisch, want het casco droeg nummer 1092 en dat betekent dat deze nog breder en hoger is dan onze 909, die bij weinig wind ook niet vooruit te branden is.

Maar goed, een geleend paard moet je ook niet in de bek kijken. (lei)

Verslag tweedaagse tocht.

De eerste dag van de tweedaagse tocht kwamen wij (van de 706) weer als laatste aan (met 16 m2 zeil). We hadden tegenwind en kregen geen sleepjes terwijl iedere boot dat wel had. Op het eind kregen we een sleepje van 3 Belgen in een zeilboot, die van Oostende over zee naar Nederland waren gevaren. Het ging een beetje gammel met vastmaken maar wij dachten dat er niks geramd was, dat dachten de Belgen ook. De Belgen droegen allemaal een Big Smile en zwaaiden naar iedere chagrijnige Nederlandse pretpoeperman die langs voer. Iedereen keek eerst verbaasd maar daarna zwaaide zelfs de meest stugge Nederlander terug. Toen we onder een brug door moesten, zag ik een rood/blauwe streep op de zijkant van de zeilboot van de Belgen, toch geramd. Ik zeggen met bibbers: 'Er zit een streep van ons op uw boot'.

De Belgen, nog steeds Big Smile, een van hen pakt heel rustig een sponsje (met Big Smile) en veegt de streep weg. Hij was niet eens boos, onbegrijpelijk!

Hij ging zelfs voor ons op de kaart kijken waar we het beste eraf konden. Toen waren we bij de Westeinder en scheidde zich onze wegen. We (706) gaan later in België wonen. Onbegrijpelijk, boot geramd en nog steeds aardig!

De in hersteltredende mislukkeling. (lid)

's Avonds om 8.55 uur.

De afwas wordt deze avond door de 909 verzorgd. Joesoef, Jetske en Coen laten alles weer blinken na het heerlijke avondmaal dat deels door Robert plus dienstbak en deels door de burens verzorgd werd. Het totale menu bestond uit: het voorgerecht: kipdrums met satesaus en stokbrood.

Het hoofdgerecht: andijviestampot met saucijzen en stokbrood en het nagerecht bestond uit een boordevel vitamine C zittende navel sinaasappel.

Kortom, we hebben zitten schransen als beesten. De 706 is juist weer in de vaart genomen. De driftbekerende voorzieningen zijn weer bruikbaar. Dus Marianne kan onze 16 m2 afstaan en haar eigen bak weer bezeilen. (lei)

Vrijdag 12 juli.

Vandaag was het een stuk koeler dan gisteren en stond er een behoorlijk harde wind. De geplande zeilinstructie kon dus doorgaan en rond een uur of tien vertrokken we met drie boten. Thijs ging niet mee omdat hij boodschappen moest doen. We hadden brood meegenomen dus konden we de hele dag op het water blijven. Over het algemeen geloof ik dat deze dag voor iedereen heel leerzaam is geweest. Henri heeft bevoorbeeld geleerd dat je niet met kleren aan moet gaan zwemmen als de zon schijnt, Sjoerd weet nu dat een fokkeval niet is om te breken, de mensen uit de 706 weten hoe ze moeten hijsen en strijken en de mensen in de 752 weten dat ze als het hard waait een hoosblik mee moeten nemen. Bovendien zijn er nu heel wat mensen die weten dat een regenpak ook wel handig is. Iedereen is weer redelijk droog en warm en zit in de Jas waar je de geuren van de spinazie, slavincken en aardappels al ruikt. Ik ga nu mijn bord halen want ik denk dat het eten nu ongeveer klaar is. (lid)

En ook ik ga schrijven want dat heb ik ooit eens geleerd. Toen ik vanmorgen na de stormachtige nacht die ik mee heb mogen maken, met mijn kadaver tussen de ruwe lakens vandaan kwam, had ik nooit gedacht dat ik nog eens op dit stukje gerepte, niet met zon overgoten goddelijke eiland zou belanden na een barre tocht met mijn Citroën 2V6, waarvan de uitlaat kapot is en met een losse stoel te zijn aangekomen op hierboven beschreven eindpunt.

Heb ik anderhalf uur moeten wachten op enig teken van leven wat daarna toch nog kwam onder leiding van Robert van Riet. Hoera voor Robert, een van de 706 denk ik!

Toen gebeurde 'het'!

Na met mijn manke poot aan boord gesprongen te zijn, smeeke ik Robert om een kopje koffie. Helaas!!! 'We zijn aan het instructie varen' sprak Robert met een voldane grijns rond zijn bril. Dat bleek ook, want even later waren varen we al waterscheppend richting 't Joppe. En aangezien de enige plek voor mijn lichaam + mij het voordek was, was ik dus al na 3 minuten ZEIK NAT!!! Bedankt Robert!

Nu 19.00 uur 's avonds zit ik hier na mijn maal (gebakken aardappels, kaas, zout, peper, ei en nog wat, zitten we, ik bijna droog, nog steeds te wachten op mijn beloofde kopje koffie, We blijven wachten en wachten, wachten enz. Ik heb trouwens ook voor mijn overnachting een slaapzak gekocht, wel een kinderslaapzak.... afwachten maar. (gast)

Vandaag zeilinstructie. Het thema was organiseren, delegeren en coördineren, Er stond een strak windje en we hebben tot vervelens toe zeilen gehesen en gestreken, steigers geramd en stormrondjes gemaakt. Tegen een uur

of drie wakkerde de wind flink aan en moesten we reven. Ondanks het gereefde zeil werden Renate en Sjoerd-Jan behoorlijk nat (ha, ha!) Door een foutje van mijn kant zit er nu een scheurtje in het zeil van de 706. (lei)

20.34 uur: nog steeds geen koffie!!! (gast)

Nou dat is je eigen schuld. (lei)

20.55 uur: eindelijk koffie, jaaaaaah!!!
(gast)

Na een goede nachtrust (?) + een blik in de spiegel, zit ik wederom te kwijlen om een bakje koffie??!! 'Dit is ongeveer de grote van een stuk zeep'. Ik leg Thijs maar even uit hoe hij van de stank af moet komen. ZEEP + WATER = SOPPEN!

SOPPEN = NIET STINKY - STINKY = SCHOON!

Dus niet de hele week alleen after-shave.

Toch vind ik dat je hier als gast bijzonder lang moet wachten op een bakkie koffie...

Het is inmiddels alweer 12 uur en 3,5 minuten geleden, ik wacht in spanning!

9.43 uur: koffie!!

Die wederom lekker was.

Wachten tot 14.00 uur vanmiddag: dan is er koffie. (gast)

Om ± 21.00 uur werd door een groep uit Hilversum mij de eer aangeboden hun dopelingen in de naam van Neptunis toe te spreken. Ik nam dit natuurlijk meteen aan en om ± 22.00 uur stond ik als Neptunis met wier en alle andere denkbare beschermde plantensoorten belegd klaar om hun jongens te dopen.

Een half uur te laat (om 23.00 uur) werd ik per boot opgehaald, Aangezien ik mijn knieën niet kon buigen, werd ik op het voordek gehesen, waar ik als een vorst lag.

Een kwartier en vele liters boegwater later werd ik met m'n lieftallige assistente Carolien en Miranda aan land gehesen en heb ik daar tot 0.30 uur staan te koukleumen voordat de eerste dopeling verscheen. Nadat die de Grote Boodschap van Neptunis verorberd had, kreeg zij mijn kleine boodschap over haar hoofd. Hierna deed ze een belofte dat ze alles zou doen wat mensen met meer strepen dan zij haar opdroegen en nog wat onzin (b.v. nooit, maar dan ook nooit meer gebruik maken van make-up enz.) Het leuke van deze belofte was dat ze dit in een emmer Kaagwater moest spreken (babbelen). Hierna kwam een staflid die hetzelfde te verduren kreeg. Zij beloofde echter dat de bootsen altijd gelijk hadden en zij de boots altijd als meerdere erkende. De volgende was de leukste. De groep had namelijk een schipper (vreemd hè?). En deze was nog nooit gedoopt. Deze eer viel mij, Coen, net 17-jarige boots, ten deel. Nadat ik hem tot aarde had laten terugkeren en hem vele lepels olijfolie met pindakaas, uien en koffiepriet had laten happen, per fout antwoord op mijn gestelde vragen (altijd fout), moest hij ook de wet opzeggen. Hij moest beloven dat leden altijd gelijk hadden en hij alles zou doen wat wij zeiden. Op het laatst moesten hun zonden voor hun leven weggedragen worden. Zij kregen allemaal een grote stam die ze tot morgenmiddag in een straal van 2 meter bij zich moesten dragen. Beloning voor Neptunis: foto's + halve krat bier. We kwamen wat koud en laat terug. (lid)

Zaterdag 13 juli

Lekker gegeten en nu is er vrij zeilen voor de bakken. De Kaagweek is begonnen; er zeilen o.a. zeer veel mooie Regenbogen rond, wat een gaaf gezicht is. Vandaag helaas bewolking.

Het is te hopen dat het de gehele dag droog blijft in verband met de ouders die om 14.00 uur komen, gaan zeilen en blijven barbecuen. De zon komt door!!

De bakken eten nu bij hun tent en bakken tosties. Marianne probeert de kaas te snijden, het lukt niet zo best want de kaas is erg jong. Het leidersteam is tijdelijk vergroot. Extra gasten zijn: Bob, Lex, Nico en Rita. Ze hebben goed gemikt qua datum want het is ouderdag en er wordt dit jaar gebarbecued. Groot feest dus! (lei)

Mmmmmmmmm, heerlijk die barbekeu
Iemand heeft de stokjes opgegeten! De
'snelle' koffie was lekker! (was het de
petroleumfilter of niet?) bye, bye! (gast)

Vandaag op bezoek bij de zeeverkenners.
We hebben spannend gezeild, natte billen en
voeten gehaald. Verder hebben we heerlijk
gegeten en een lekker kopje koffie gehad.
Het weer zat ook mee. Al met al een heerlijke
dag. Groetjes! (gast)

De ouders hebben nu met een volle maag en een
spannende zeiltocht achter de rug het eiland
verlaten.

Meningen over deze dag van ouders, leden en
leiding: spannend, nat, te gek. Kortom,
iedereen heeft een leuke dag gehad. Het weer
zat ook mee. Veel wind tijdens het zeilen en
een warme zon tijdens de barbecue. Het
volgende zomerkamp in Nederland, over twee
jaar dus, zal zeker weer een ouderdag
bevatten. (lei)

Hallo, ik ben nu aan het pennen maar moet
oppassen want Lex wil me in het water gooien
voor een lullig rotgeintje. Ik hoop dat het
hem niet lukt. Doeit! (lid)
Pas op voor K en D-zeer!!!

Het begin is: een schram bij je elleboog. Robert heeft het sinds vandaag ook. Coen ook al. Is het toch een familiekwaal? Heeft Robert het van Lex of heeft Lex het van Robert of heeft Coen het weer van Lex of heeft Robert het van Coen of heeft Lex het van Coen?

Wie weet het antwoord op deze vraag? Moeten we het antwoord altijd schuldig blijven? (lei)

Zondag 14 juli

Willemijn met haar bak heeft de 4e en dus laatste zeilwedstrijd gewonnen. Eindscore over-all:

1e 705, 14 punten

2e 909, 11 punten

3e 706, 6 punten

4e 752, 4 punten

Willemijn, Martijn, Pascal en Soerd-Jan, gefeliciteerd, het is jullie eindelijk gelukt! Op dit moment wordt er gegeten en worden er enkele zeilen opnieuw gemarreld om zeilprestaties te kunnen verbeteren. Het verdere programma is zeer relaxed: vrij zeilen en luieren (over elkaar heenliggen op een hoop en daarbij zonnen en gesprekken voeren op Flair en Yes niveau). Vanavond pannekoeken eten met alles erop en eraan. Het avondprogramma is nog niet bekend. Het is afhankelijk van de wind. We gaan nu zeilen en de mooie boten bekijken die wedstrijden zeilen gedurende de Kaagweek. (lei)

Hè, hè, eindelijk gerechtigheid; nadat Sjoerd-Jan de hele middag had gedreind, geklierd en gekloot, werd hij door Thijs, Nico en Zoef-Zoef in het water gekwakt. Ook Zoef-Zoef mocht het ontgelden, hij mocht ook zwemmen (met enige hulp van Sjoerd-Jan).

(lei)

Maandag 15 juli

In de nacht van zondag op maandag kwam eindelijk de welverwachte dropping. Om 0.30 uur werden de niet leidinggevende personen bij de scheepsraad op de hoogte gebracht van de naderende dropping. Daarna werden de slapende leden gewekt en in groepjes van vijf personen weggebracht door onze trotse Amazonebezitter. Doel van de reis was de omgeving van Woubrugge, een plaatsje vlak bij het Braassemmermeer. Ondanks de soms vermoeide indrukken van sommige leden voor de dropping, werd er goed gelopen. De eerste groep kwam om 3.30 uur binnen, de laatste om 7.10 uur.

Goede prestaties die beloond werden door het geven van extra slaaptijd. Om 13.00 uur kwamen de eerste bleke en slaperige gezichten buiten de tent hangen, waarna de rest ook de slaapzakken verliet. Na het eten en opruimen werden de boten bemand en genoten we van de harde wind en de stress van de vele zeilboten die bezig waren met wedstrijden. Tijdens het zeilen werd er het nodige aan instructie gedaan; lage wal aanleggen en wegvaren (coördinatie en controle van de roerganger(-ster), dwarspeilingen en achtergrondpeilingen. Na het eten gaan we beginnen met een vierpostenspel. Onderdelen zijn: bootonderdelen, primus-theorie en praktijk, BPR (zeilrelementen) en knopen. (lei)

Goeie wind, gawe Regenbogen (zeilboten op het water en dus niet die in de lucht). Pascal heeft nog even een zeiler afgesneden vlak voor de finisch. Hij werd dus door die vent helemaal uitgescholden. Maar Pascal bleef

volhouden: 'Ik had mijn zeil over bakboord, dus had ik voorrang!' (lid)

Dinsdag 16 juli

Lied:

We gaan naar Leiden toe, we gaan naar Leiden toe, we gaan naar Leiden toe, we gaan naar Leiden toe, we gaan naar Leiden toe, we gaan naar Leiden toe, we gaan naar Leiden toe. (lei)

Vanavond schippersdiner. Waaruit zal deze extra uitgebreide hap dit jaar bestaan? Op deze laatste avond hebben we natuurlijk ook de bonte avond. De bakken zijn nu bezig om liedjes, sketches en dergelijke te verzinnen waarin iedereen wordt aangehaald en in de belangstelling wordt gezet. (lei)

Aangezien er over de dropping nog maar erg weinig geschreven is, zal ik onze, als ik de verhalen mag geloven, meest spannende dropping beschrijven.

Wij: Coen, Renate, Joesoef, Miranda en ik waren de eerste groep die gedropt werd. We vertrokken om $\pm$ 0.45 uur naar de boot om daarna ongeblinddoekt tot grote verbazing van sommigen, onze reis door de nacht te beginnen.

Omdat wij de eerste groep waren, wist Robert de weg nog niet zo goed en zijn we drie keer door dezelfde straat gereden en drie keer langs dezelfde kaart. Teneinde raad heeft Robert ons net voorbij een tunneltje aan ons lot overgelaten. Wij stonden er dus alleen voor en begonnen vol goede moed richting kaart te lopen. We waren pas een klein eindje op weg toen er een auto stopte en een bierblikje naar buiten werd gegooid. Aan de bestuurder van deze wagen besloten wij de weg

te vragen. Uit een enigszins warrig verhaal begrepen wij dat we terug moesten en in welke richting we verder moesten. Nadat wij hadden uitgelegd dat het geen zin had om ons te brengen, aangezien we dan opnieuw gedropt zouden worden, het bierblikje had geen vertrouwen gewekt, gingen we verder. De tocht verliep voorspoedig en we kwamen in de bewoonde wereld terecht. Hoewel de meeste mensen rond de tijd dat wij liepen, sliepen, was er toch nog iemand bereid om ons te helpen. Deze vriendelijk persoon was een bewaker of zoiets in het ziekenhuis. Hij vond het volgens mij best leuk dat wij langs kwamen en wij wisten in ieder geval hoe we verder moesten. De rest van de tocht kwamen we om de $\pm$ 500 meter een kaart tegen en we liepen dan ook zonder omwegen naar de boten, die tegen onze verwachting in er bleken te liggen. We hebben ons afgemeld bij Thijs en gingen zonder soep of zoiets naar bed. Al met al een redelijk simpele dropping, maar wel gezellig. Groetjes (lid)

Woensdag 17 juli

Na de leuke bonte avond met liedjes en sketches was dit de dag van de terugreis met drie boten.

De overige 2 boten bleven liggen inclusief veel kampeermateriaal dat weer gebruikt werd door de leiding met vrienden en vriendinnen in de week direkt na het kamp. De boten waren dus iets voller dan gebruikelijk, maar extra kracht was aanwezig.

De reis verliep dan ook voorspoedig. Na aankomst in de Meije werden de ouders gebeld en kwam Mevr. Woudstra met lekkere broodjes rond.

Een welkom gebaar voor de toch wat hongerige magen. Na veel dag, doe!, hoi en

bedankgeluiden ging iedereen fysiek kapot en
mentaal uitgeleefd naar huis.
Het was een geslaagd kamp.

Waar we naar toe gaan in 1992?: Engeland.
(lei)

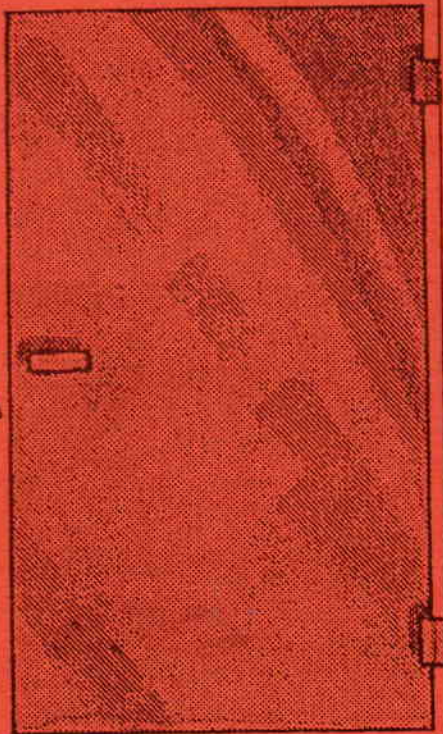
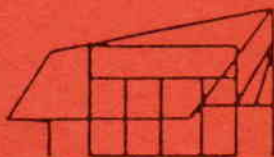
Kampgroeten van de zeekverkenners!

VOOR ALLE SOORTEN GLAS..... DELGLASS BELLEN!

WIJ GARANDEREN:

- Hoogwaardige kwaliteit
- Jarenlange ervaring
- Gunstige prijzen
- Snelle levertijden
- Unieke service
- Glasreparatie

Specialist in het leveren
en plaatsen van
hardglazen deuren.

DELGLASS

LEKOORD 73 - 3448 VT - WOERDEN TEL.: 03480 - 171 57

SHOWROOM/WERKPLAATS: KUIPERSWEG 13D

TEL.: 03480 - 2 03 02